

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce: **J. S.**, bytem S. 44, P., zast. JUDr. Alexandrem Belicou, advokátem se sídlem v Ostravě, Smetanovo náměstí 7, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení v Praze**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2009, č. X, **o starobní důchod**,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2009/med, č. X, se **ruší** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci JUDr. Alexandrovi Belicovi se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1.600 Kč, která mu bude vyplacena k jeho rukám do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2009/med, č. X, jímž byl žalobci odňat invalidní důchod a přiznán důchod starobní.

V žalobě uvedl žalobce, že brojí proti citovanému rozhodnutí, protože je pro něj nevýhodné, je nemocný starší člověk a většinu prostředků vydává na léky a polská správa sociálního zabezpečení mu invalidní důchod ponechala.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 20. 5. 2010 uvedla, že dne 27. 6. 2007 obdržela žádost žalobce o plný invalidní důchod a ten mu přiznala dne 12. 9. 2008 od 7. 5. 2007. Při vydání tohoto rozhodnutí žalovaná pochybila, neboť žalobci měl být přiznán starobní důchod – podmínky nároku na jeho přiznání splnil žalobce od 16. 1. 2007. Plný invalidní důchod žalobci tedy nenáležel. Dne 8. 3. 2009 žalovaná obdržela žádost žalobce o starobní důchod a na jejím základě vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým žalobci přiznala starobní důchod od 16. 3. 2007. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

V replice ze dne 8. 5. 2010 žalobce uvedl, že vyjádření žalované mu není srozumitelné, protože věku 62 let dosáhl 16. 5. 2007, tedy dne 7. 5. 2007 splňoval podmínky pro invalidní důchod., který mu byl přiznán rozhodnutím ze dne 12. 9. 2008. Navíc mu není jasné, proč jsou v rozhodnutí uváděny pouze zbytkové výdělky jen za rok 1969 a na základě čeho byla dávka vypočtena, když pracoval 7 let.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 18. 6. 2009.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 12. 9. 2008 přiznala žalovaná žalobci plný invalidní důchod ve výši 1560 Kč, měsíčně včetně zvýšení 1725 Kč, a to na základě žádosti ze dne 18. 6. 2007. Dne 8. 3. 2009 obdržela žalovaná žádost žalobce o starobní důchod. Napadeným rozhodnutím žalovaná přiznala žalobci starobní důchod od 16. 3. 2007 ve výši 490 Kč měsíčně, včetně zvýšení tato částka činí 619 Kč. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná odůvodnila výpočet starobního důchodu a dále doplnila, že vzhledem k tomu, že žalobce splňuje podmínky nároku na starobní důchod ke dni 16. 1. 2007, plný invalidní důchod mu nenáležel. Výplatu plného invalidního důchodu žalovaná žalobci odňala od běžné splátky a přeplatek nevykazovala. Výplatu starobního důchodu zařídila od 1. 7. 2009.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Napadeným rozhodnutím byl žalobci odňat invalidní důchod a přiznán důchod starobní, toto je však uvedeno pouze v odůvodnění. Výrokem samotným žalobci byl pouze přiznán starobní důchod, odnětí plného invalidního důchodu výrok vůbec neobsahuje.

Podle § 108 zákona č. 589/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pokud tento zákon nestanoví jinak, platí pro řízení ve věcech důchodového pojištění a pro řízení ve věcech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti správní řád. Ustanovení předchozí věty platí obdobně i pro řízení o pokutách ukládaných podle § 121 odst. 2, § 122 odst. 2 a § 122a odst. 2.

Podle § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalovaná odňala žalobci plný invalidní důchod a jeho výplatu, aniž by tak učinila zákonným způsobem. Výrok napadeného rozhodnutí je v rozporu s odůvodněním a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Pro tuto vadu řízení je soud povinen napadené rozhodnutí zrušit z úřední povinnosti bez jednání.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud v svém rozsudku ze dne 22. 7. 2008, č.j. 2 As 20/2008-73 (jmenovitě na str. 79 v posledním odstavci), publ. na www.nssoud.cz, ...*“Nejvyšší správní soud má přitom na zřeteli, že výrok je ústředním bodem celého rozhodnutí, kterým se přiznává účastníkovi řízení určité právo nebo se mu stanoví určitá povinnost, popř. se závazně deklaruje, že zde určité právo nebo povinnost je, či není. Zvláště v případě, kdy má být výrokem uložena některému z účastníků povinnost (zde povinnost žalobkyně nahradit poškozenému způsobenou škodu), je třeba trvat nejen na tom, aby byl výrok zcela konkrétní, jednoznačný a srozumitelný (srov. nález Ústavního soudu ze dne 3. 11. 2003, sp. zn. IV. ÚS 772/02, dostupný z: <http://www.nalus.usoud.cz>), ale především na tom, aby takový výrok vůbec byl učiněn.“*

Pro doplnění soud uvádí, že žalovaná v dalším řízení vezme v potaz i ustanovení § 58 zákona a násl. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, které upravují situaci při souběhu nároků na více důchodů, a bude jej aplikovat podle konkrétních aktuálních podmínek v souzené věci, majíc však na zřeteli volbu pojištěnce a to, že v soudním řízení správním žalobce jednoznačně trval na výplatě plného invalidního důchodu. Jak se vyslovil ve svém rozsudku ze dne 15. 6. 2010, č.j. 4 Ads 151/2009-171, Nejvyšší správní soud, *„Krajský soud zruší napadené rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu, pakliže toto rozhodnutí bylo vydáno, aniž by předtím bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odnětí plného*

invalidního důchodu, a to pro rozpor s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, podle něhož zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme, nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen, jakož i pro porušení § 58 téhož zákona, podle něhož jsou-li současně splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů téhož druhu nebo na výplatu starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, vyplácí se jen jeden důchod, a to vyšší.“

Soud z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované zrušil a vrátil jí věc k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaná znovu rozhodne o žádosti žalobce, přičemž je vázána právním názorem soudu, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro jeho vady, spočívající v rozporu mezi výrokem a odůvodněním.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce žádné neuplatnil a ze spisu soud žádné nezjistil a žalovaná v tomto řízení nebyla úspěšná a navíc v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána podle § 35 odst. 8 s.ř.s. odměna za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) a f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 399/2010 Sb., v částce 2 x 500 Kč a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 2 x 300 Kč, tj. celkem 1.600 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 8. 3. 2011

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně